

Szerkesztőség:

Rimaszombat Erzsébet-tér 4-ik sz. az emeleten Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél-évre . . . 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisor térfogata . . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerüben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Pártoljuk a honi ipart.

A hazafias magyar sajtó mozgalmat indított néhány évvel ezelőtt a magyar ipar pártolása érdekében. Mindenféle eszközöket felhasználtak, beszéltek, irtak, sőt a Bartha Miklós szerkesztősége alatt Kolozsvárt megjelenő „Ellenzék“ kezdeményezése folytán a kolozsvári egyetemi hallgatók s a közönség köréből sokan, valóságos véd- és dacszövetséget kötöttek az idegen áru ellen, amennyiben megfogadták, hogy olyan idegen árut, aminőt itthon is meglehet kapni, nem vesznek s azt a kereskedőt, a ki nem hazai ipartermékeket árul, nem fogják támogatni.

A mozgalom természetesen nagy arányokat öltött, nagy volt az érdeklődés, a lelkesedés, a kereskedők elkeseredtek, hogy áru készleteiken nem fognak tudni, de nem soká tartott a lelkesedés, mely csak szalmaláng volt.

Azóta majdnem naponként olvashatunk cikkeket a magyar ipar pártolásáról, de kinek jut eszébe ily czímen megjelenő cikket elolvasni, sőt kinek jut eszébe a magyar ipari termékeket pártolni.

Kezdetben volt reá eset, hogy mikor valaki a szivarárudában gyufát vett s a magyar pénzért svéd vagy valamiféle idegen gyufát adott, visszadta: adjon magyar gyufát, — „nincs kérem más“ — akkor felháborodott a hazafisága s oda szólt: „akkor adja vissza a pénzemet“.

Jól esett az elfogult magyar kebelnek az ilyen jelenet; szinte felsóhajtottunk: tehát mégis lesz édes hazánknak önálló, híres ipara!

Mint minden lelkesedés, úgy a magyar ipar pártolása is teljesen ellankadt azóta. Visszatért a régi állapot. A külföldi árut ismét körülveszi a régi nimbus, a legjobb magyar termékeket semmibe nem vesszük s a külföld szeméjét tenyerünkön hordjuk, kapkodunk utána.

Ilyen volt a magyar mindig Nekünk mindig

TÁRCZA.

Az örök szerelem.

— November.

Mint mikor a lelkét kihelt ember arcán és ajkain meleg mosolylyal, mozdulatlanul hever párnáin, — úgy nyugszik a természet. Kellemes hűvös a lég, a nap mosolyog, néhány fűszáll még zöldel, néhány elkésett virág nyílik, de a fák lombjai rég lehullottak már, a nyár pompázó virágai rég elhervadtak, a játszi szellők elűttek, az erdő csendes, dalnokai elhalgattak, elvonultak szebb, melegebb tájakra.

Csendes és kopár minden. A virulónak látszó és napsugaras táj meg van halva, kiterítve fekszik. Csak a szemfedőt, a hófehér szemfedőt várja.

Egy ilyen novemberi délutánon ott sétáltunk a Szamos partján ketten, ő és én, csodálatos kifejezhetetlen érzelmekkel szívünkben, hol a letarolt vidék szemlélésében, hol pedig egymás szemében keresve a boldogságot és a megelégedést.

Ő mutogatja nekem a vidék szépségeit, de én az ő szemében keresem a szépet s magyarázgató ajkaira nézek, melyekről miként a forrás kristályvize, úgy csörgedez a beszéd.

— Hát nem néz oda, — mondja ő — de különös maga, én az erdőt mutogatom magának és Ön a szememet nézi.

— Ne haragudjék reám ezért, de igazán nem tudom, mi esik jobban, az erdő szépségét csodálni, vagy az Ön szemében elmerülni.

— A bókók unalmasak.

— Boesánat, hiszen nem bókót akartam mondani, nem az volt célom, hogy a vidék szépségét, az Ön szemének szépségével összehasonlítsam, csak azt akartam vele kifejezni, hogy jól esik szívemnek, ha a szemébe nézhetek s keresek ott valamit, a mit eddig már sokszor találtam más szemekben is, azon biztos tudattal, hogy soha nem fogom elveszíteni és sajnos, bámulatosan rövid időbe került, hogy megint elveszítsem.

— Ön megint a szerelemtől akar beszélni.

— Arról, és valljuk meg, hogy nincs is természetesebb, minthogy két ifju, ha magukban vannak, a sze-

nagy nemzeti szerencsétlenségekre volt szükségünk, hogy előtérbe kerülhessen mindaz, mi magyar, a mi nemzeti.

Tudunk cselekedni s tenni is, de a kitartás nem erényünk. Elvben gyűlölünk mindent a mi nem magyar, szidjuk a németet, de mit teszünk: mikor már jól kiszidtuk magunkat, akkor megvesszük a pocsek áruját és boldognak érezzük magunkat, hogy megvettük.

Megesett velem, hogy egy alkalommal tréfából németül szólítottam meg egy ismerősömet, sovíniszta magyar barátom ugyancsak leszólt és kijelentette, hogy ezt nem várta tőlem, sőt kategorice ki is mondotta, hogy ha magyar ember magyar emberhez németül szól, az hazafiatlanság. Hallgattam, lehet, hogy neki rosszul esett a dolog és felháborodásában többet mondott a kelleténél, de levettem fejeéről kalapját s egész nyugalommal olvastam le beléséről: „Halban et Damask Wien.“

Nem akarok itten a magyar ipar pártolásáról hosszan értekezni, mert ez nem feladata e szerény vidéki lapnak, itt csak rá akarok mutatni arra, hogy milyen hatása van városunkban a nagyszabású mozgalomnak, mely a magyar ipar pártolása érdekében országszerte megindult.

Városunkban tulnyomó a magyar elem. Alig lehet hallani más nyelven beszélni, mint magyarul. A város minden polgára magyarnak vallja magát, a nemzetiségi surlódások itt ismeretlen fogalmak, a város hölgyei sem maradnak hátra a hazafiság dolgában, mert egytől-egyig mind lelkes honleányok.

Azt is hangoztatják Rimaszombatban minduntalan, hogy itt kedélyes vidéki élet van, az urat megismerik személyéről és nem ruhájáról, a hölgyeknek nem kell nagy fényűzést üzniök, hogy itt szó sincs divatról, mindenki úgy jár, ahogy akar. És mégis! Honnan hozatja legtöbb ember ruháját? Brünnből, kalapját? Bécsből.

A multkor azt olvastuk a fővárosi lapokban,

relemlől beszélnek, arról az érzelemlől, mely az ifjuság lelkében és szívében oly nagy helyet foglal el.

— Helyes, de az Ön elmélete a szerelemlől nem nagyon megtisztelő a nőkre. Hát hogy is mondta, mit talált már annyiszor, hogy ismét elveszítse?

— A boldogságot, a szerelem üdvét szívémben. Óh hányszor gondoltam, hogy nem élhetek, hogy elsorvadok, ha azt a leányt nem fogom látni, kinek szép szemében és dobogó szívében boldogságot megtaláltam — és ime, nem haltam meg, elfeledtem s most már az Ön szemében és szívében keresem megint.

— Óh menjen, szégyelje magát, nekem ilyeneket mondani, — nem elég, hogy csapodár, hanem még be is vallja.

— Bevallom, mert őszinte vagyok. Ha nem mondanám azt, a mit gondolok, ha nem volna egyéb céloim, mint az Ön meghódítása a mulatság kedvéért, azt felelném szavaira: igen, én már sok leányt szerettem, de egy sem volt a valódi, egy iránt se éreztem oly igaz, oly heves szerelmet, oly égető vágyat, mint Ön iránt... — Mondhatná, de én nem hinném el.

— Lehet...

— Nemcsak hogy lehet, de valósággal nem hinném el.

— Jó! Ha nem is hinné eleinte, de látná, hogy türelmesen foglalkozom és kitartóan udvarolok Önnek, ha látná, hogy boldog vagyok Ön mellett, hogy féltékeny vagyok, idővel mégis gondolná, talán szeret, — de hagyjuk ezt, én nem mondom ezt Önnek, mert én, ha azt akarom, hogy engem szeressen, akkor akarom, hogy hibáimmal és elveimmel együtt szeressen meg engem.

— No de ilyen elvek mellett nem lehet Önt szeretni, hiszen az Ön szerelme lealazza a nőt, mert nem keres benne egyebet ideig-óráig tartó örömmel, élvezetnél és ha megelégedte, eldobja magától.

— Ön ezt csak azért mondja, mert hisz az örök szerelemben, ön azt hiszi, hogy az ember örökké tud egyet szeretni...

— Lehet, hogy a férfiak nem, de a nők igen.

— De én az örök szerelemben nem hiszek, mert az örök szerelem theoriája hasznossági theoria, mint hasznossági elveken nyugszik a monogamia, vagy egyéb emberi intézmény. Minden a mi emberi, mulandó, így

hogy a budapesti szállodákban valóságos áruházak keletkeznek a szezon elején. Jönnek a bécsi kereskedők, megtelepednek valamelyik szállodában, s a közönség rohan eszeveszetten, hogy a szállítmányból vásárolhasson. S hogy magyar pénzt németnek adja.

Mi történik ezalatt Rimaszombatban?

Divatkereskedők, kalapkereskedők — tiszteltet a kivételnek, s boesánat, hogy eljárásukat bíráló tárgyává teszem — szaladnak Bécsbe, hazahoznak egy csomó divatárut, s a mi lelkes, hazafias, függetlenségi érzelmű hölgyeink s uraink lélekszakadva sietnek a kalapkereskedők s divatkereskedők szalonjaiba, hogy a divatos bécsi kalapokat s más szükséges divatcikkeket megvásárolják. Próbálnak meg csak a divatkereskedők s kalapkereskedők s hoznának Budapestről cikkeket, hogy a nyakukon maradna minden darab.

De minek is beszélnek hiába a magyar ipar pártolásáról. Ha mindennap megjelenne egy cikk erről, a közönség mégis csak Bécsből vagy külföldről hozatná áruját. Ez a bécsieknek különös szerencséje s a magyar iparnak átka. — Ilyen a magyar sovínizmus.

Egy pár szó a vármegye házáról.

Elkészült a vármegyei díszes székház, már szolgál is rendeltetésének, nem lesz talán érdektelen, ha egy-néhány adatot sorolunk fel a nagy épület belső és külső szerkezetéről, a lezajlott építés folyamáról és felhasznált anyagmennyiségéről.

Az építést 1900. év márczius hó 16-án kezdték meg és 1901. év június hó 24-én fejezték be, július 20-án költözködött be a vármegye új otthonába.

Az épület a Forgách-utca, Huszár-tér, Andrassy-ut és a Jakovetz-féle telek közötti trapezoid alakú 6280 négyszögletes területű telken fekszik. — A két emeletes főépület beépített területe 1977 m², az egy emeletes toldalék-épületé 130 m², az istálló pedig 170 m² területet foglal el. — A tágas udvaron burkolt utak vannak, a közben foglalt figurákat pedig kavics borítja.

A terjedelmes épület kitűnő sárga agyagtalajon

van a szerelemmel is. A szorgalom, a tudomány s több más efféle tulajdonsága az embernek eltarthat élete végéig, mert ezeket mesterséges uton is lehet fejleszteni és megtartani, de mikor a szerelem ilyen eszközökhöz fordul, akkor vége van már régen.

— Pedig van örök szerelem, hány ember van, ki csak egyet szeretett egész életén keresztül.

— Vannak, épp úgy, mint vannak lángeszű és gyenge tehetségű emberek és ha valaki nem lángeszű, azért még nem érdemli megvetésünket. Eppen így van a szerelemmel is. Vannak, a kiknek szervezete oly tökéletes, hogy az ideális örök szerelem ellen soha sem vétkesnek, — tudja, nem értem az ideális alatt a platonikus szerelmet, hanem az eszményileg tökéleteset, — és én irigylem őket és csodálom, mint csodálom a lángeszűt, de vannak és ez a nagyobb szám, a kik az ideális szerelemhez tökéletlen szervezetük és alkotásuknál fogva felemelkedni nem tudnak, de azért — bár rövid ideig — épp oly rajongással tudnak szeretni, mint az előbbieket, sőt képesek a belső tüztől ösztönözve oly áldozatokra, mint a legtökéletesebben érző szerelmes.

— A ki nem szeret tökéletesen, az nem érdemli meg a szerelmet és bolond az a nő, ki sajnálatból megajándékozza az ilyen „gyenge“ szerelme szívvel, bolond, mert megalázza magát és önvésztere cselekszik.

— Nem mondom én, hogy az ilyen gyenge szerelmeseiből sohasem lesz tökéletes szerelmes, mert hiszen abban is lehet valami, mikor azt mondják „ez a valódi“, vagy „ez nem volt a valódi“, — nem mondom én azt sem, hogy az ilyen gyenge szerelmes ne törekedjék szerelme tárgyánál örökre megmaradni, én csak azt mondom, hogy az ember nem mondhatja és ne is merje soha mondani, hogy örök szerelemre gyulladt valaki iránt, mert ha ezt mondja, tulbecsüli önmagát, olyanról ítélt, a miről nem ítélt, akarva szeretni senkit sem lehet, a szerelem kiesik az ember akarata alól, pedig mi csak oly tulajdonságainkról biztosíthatunk valakit, mely tulajdonságaink sértetlenek maradnak akkor is, ha akaratunknak engedelmeskednek. De a szerelem, mihelyt ez akarat támogatja, megszűnik az lenni. Mert a szerelem az élvezetek egy neme, már pedig olyat nem lehet élvezni, a mihez akaratunkkal kell magunkat szorítanunk, sőt ez a gyűlöletet kelti fel.

nyugszik, alapfalazata hidraulikus mészbe rakott kemény pokorági terméskőből épült.

Az egész épület a kocsibejárókat, a vestibült és az e mellett lévő 4 helyiséget kivéve, teljesen alá van pinézve. A tágas és világos pinzehelyiségekben, melyek közepmagassága 2-60 és melyek körítő falai szintén hidraulikus mészbe rakvák, nyertek elhelyezést a levéltár egy része, a faskamarák és lakásokhoz tartozó pinzehelyiségek.

A járda magasságában a talajvíz felszívódásának megállítására aszfalt elszigetelő-lemez helyzetetett el.

A földszint — melynek szobamagassága 3-80 m., — szintén vegyes (kő és tégl) falazattal készült; ezen tractuson vannak a pénztárak, számvevőség, tanfelügyelőség, ügyészség, főorvos, várnagyi és kapus lakás, valamint a főispáni titkár.

A magasabb emeletekre 1 kényelmes karstmarvány lépcsőn és 4 melléklépcsőn juthatunk fel.

Az I. emeleten van a főispáni lakás, nagyerem, valamint az államépítészeti hivatalszoba, magassága 4-0 méter. A II-ik emeleten van a jegyzői kar, az árvaszék, a közigazgatási hivatalok és a két karzat, a szobák magassága 3-70.

Az agyagtapaszzal borított padlásra 3 lépcsőn juthatunk, melyeket tűzbiztos vasajtókkal zárnak el.

A földelnek, — a mely selypi francia hornyolt eszeréppel van borítva, — legmagasabb csúcsa a középső villámhárító, mely 29 méterrel magasabb az utca szinténél.

Az épület legkiemelkedőbb részét a főrizalit képezi, mely a nagyerem foglalja magában. — A nagyerem, a mely az I-ös és II-ik emeleteken áthalad, 242 négyzetméter területű, 20 méter hosszú, 12-1 m. széles és 8-30 m. magas. — Ezenkívül a két oldalon kényelmes karzatai vannak. — Ki kell emelnünk mennyezetének szerkezetét, mely az ósdi deszkaives boltozatok helyett gypszvasbeton Rabitz-constructio, mely föltétlenül legpraktikusabb és tűzbiztos födém és bárminő díszes ki-képzést megenged.

Az épület úgy külső, mint belső díszítésére nézve a legmodernebb barok-stylusban van tartva; ez az újabb nyugoti architektúra, hogy úgy mondjuk legfelkapottabb stylusa, mely igen alkalmassá tesz egy épületet arra, hogy egy város díszévé váljék.

Visszatekintve az építés folyamára, konstatalhatjuk, hogy az a legkedvezőbb, száraz időjárás mellett folyt le; legnagyobb erővel mult év május havától egész ugyanaz év novemberéig, mely idő alatt átlagosan 300—350 munkás kéz foglalkozott az épületen.

A kész munkát szemlélve, alig képzelhetjük el, mily hatalmas építési anyag és építő ipartermelést rejt magában a díszes megyeház. 1700000 téglát, 4500 köbméter követ raktak be a kőművesek a falakba, 50 waggon mész, 3000 m³ homok, 35 waggon cement, 19 waggon faanyag, 15 waggon vas, ezenkívül 100 waggonon felül lehető a különféle anyagok mennyisége, mint kölépésök, terrazzo köpor, szobrász munka, asztalos és lakatos munkák, csövek, melyeket mind elnyelt a nagy épület.

Az épületen összesen 99 lakott, illetve hivatalos helyiség van; mellékhelyiségekkel együtt 151, ezeken 339 ablak és 195 ajtó.

Kiemelhetjük, hogy az összes beépített anyagok és ipartermékek — a fölépítő karsti márványaitól eltekintve, melyek azonban szintén Magyarországon faragtattak ki — mind hazai anyagokból vannak, mind magyar kéz munkája.

Az egész épület dicséri Gömörvármegye áldozatkész közönységét, dicséri Ziegler műépítész s a vezető mérnököt, s különösen a vállalat kiválóan képzett és hivatása magaslatán álló Pollacsek Oszkár mérnököt, kinek az építkezés minden mozzanatában jelentékeny része van, mert a munkálatokat teljes odaadással és lelkiismeretes pontossággal vezette és ellenőrizte. Az építkezést ellenőrző Zoltán Ödön kir. mérnök szintén sok tudással és szakavatottsággal vitte az ellenőrzést. A lezárolás és felmérés nehéz munkáját a vállalat részéről Lohr József budapesti építész, kinek e téren nagy gyakorlata van, minuciozus pontossággal végezte.

— De mégis, ha így is van, mégis inkább érdemi szerelmünk az, a ki örök szerelmet ígér, mint az, a ki már a kezdetnél beszél véges szerelemlről.

— A szerelmet nem lehet érdemelni, vagy nem érdemelni. Ha valakit megszeretünk, ezt nem érdemei miatt, nem hálából, nem passióból, nem kényszerűségből szeretjük meg, hanem egy előttünk ismeretlen okból és ha a választottban ilyen tulajdonságok vannak, azok csak fokozhatják szerelmünket, de a szerelmet más hozta létre.

— De hogy ajándékozhatok én meg valakit szerelmemmel, ha tudom, hogy az nem érdemi azt meg, sőt hogy vissza fog élni vele.

— Lásza, Ön azzal vádolt engem, hogy csapodár vagyok s én most viszonzásul kijelenthetem, önnek, hogy önző szerelmes, mert a szerelmet, a haszonnal kívánja egyesíteni.

— Ez természetes, de az még nem haszonlesés, csak jutalmazása az érdemnek és gondoskodás jövőnkéről, mihez jogunk van.

— A szerelem nem gondol a jövőre, a szerelem, a jelen érzeménye és ha igaz, megveti egy boldog perzért a jövőt, az életet és mindent. A szerelmesek egy csókért elfogadják az örök kárhozatot cserébe, mert nekik a csók drágább mindennél. Ön is így gondolja, — természetes, hiszen az ideális szerelem híve.

— Én is, de . . .

— Lásza, bocsánat, hogy félbeszakitom, ha tehát a szerelmet egy előttünk ismeretlen ok hozza létre, mely két embert összeköt elválaszthatatlanul egy, a hogy látják, de szeretik egymás hibáit, gyűlölik más emberben a szerelmesük természetét, de a megválasztottban szeretik, — ne álljunk ellent neki, hajtsuk meg fejünket előtte s vegyük fel magunkra a rózsakoszorút, lehet, hogy annak marad, lehet, hogy iga lesz. Ha megteremt boldogságunkat, elértük életünk célját, ha pedig boldogtalanságunknak lesz okozója, akkor, sorsunk tragikus, mert családunk érzelmeinkben. Tragikus, mint tragikus lehet egyéb tekintetben is életünk. De hiszen az emberek annyi hibával bírnak, hogy ha minden hiba, minden tévedés büntetést vonna maga után, ha minden tévedésből, vagy hibából egy-egy tragikumnak kellene támadnia, akkor az ember nem is eselekedhetnék, mert félnie kellene,

A vállalat képviselőjében *Jiraszek Nándor* építész, — ki az építkezés terén igen-igen sok tapasztalattal bír, — a munkálatokat gyakran megtekintette, felülvizsgálta, s a szakszerű utasításokat sok körültekintéssel és tudással adta meg.

Műkedvelői előadás.

A Rimaszombtatban időző tanuló ifjuság folyó évi július 28-án táncmulatsággal egybekötött jótékonykezévi színelőadást rendezett. Színter került: *Paál Gyula* „Urambátyám kalandja” című jól sikerült farsangi bohósága.

A darabban levő komikus jeleneteket, a szereplők teljes mértékben kihasználták úgy, hogy nem egyszer fakasztották nevetésre azt a szép számú közönseget, a mely a nagy meleg daczára, eljött; hogy részt vegyen abban a rajongásban, a mely a műkedvelőket a színművészet iránt lelkesíti és hogy tapssal jutalmazza törekvésüket.

Az ifjak igyekeztek, hogy a siker biztosítva legyen, sőt meglegyen koronázva. Fölkérték tehát védnökönül *Boczko Dániel*né urnót, ki társadalmunkban oly rövid idő alatt kedvessé lett, ugy szeretetreméltóságának körültekintő gondosságával, valamint bájoságának kifejezhetetlen nagyságával. Az ifjak iránt való jószívűségének mind megannyi jelét adta, a mely buzdította az ifjakat, mert már ebben megtestesülve látták törekvésüket, sikerüket. Az ő kedvességéhez járult derék férjének *Boczko Dániel* urnak áldozatkészége, ki szintén látható igyekezettel és lángoló lelkesedéssel bátorította a szereplőket. Az elnöki tisztet lapunk felelős szerkesztője dr. *Dienes Gyula* töltötte be.

A szereplő leányoknak kis szerepök volt ugyan, de kedves csicsérgésükkel emelték a sikert. Így *Gábris Malvin* (Ilona) az első szerelemlről sóhajtozó leánykát megnyerő naivsággal mutatta be. *G. Horváth Ilonka* (Romlakiné) gyönyörű szép, csókolni való mamáska volt. Beszéde édes, minden mozdulata kedves, élénk, elragadó. *Lakatos Margitka* mint árvaléany (Észter) érzéssel előadott játékaival hatott, míg *Gábris Ilonka* (Boriska) szerepében ügyességével minden tekintetben híven felelt meg szerepének.

Az „Urambátyám”-at (Hársfalvy) *Kormos Gyula* adta. Az öreg uraknak akadékoskodó természetét híven tükrözve vissza, beletalálta magát szerepébe egészen, úgy mozgott, mintha színpadon nevelkedett volna fel. Kötő alakításával nyílt színpadon is tapsot kapott. Hü játszó-társával *Kandra István* (Andras), ki az öreg szolga jellemét kifogástalanul és természetesen adta. *Palkovics Sándor* kettős szerepében először mint pályaőr, majd mint Hársfalvy fia (Éndre), minden tekintetben megfelelt a követelményeknek. A szerelmes női szerepek megfelelőleg, a férfi szerelem (Romlaké Béla) *Havas Árpád* alakította. A sok oldalú szerepek ügyesen, szinte virtuozitással felelt meg. Mikor szerelmet vallott: merengő volt, mikor csíny követett el: pajkos, de mindannyiszor otthonos és kedvre derítő. A könnyű véru fiatalság tulajdonait oly színpadikusan tudta a színpadra vinni, hogy a közönység nyílt színpadon is többször adott tapsban kifejezést meglegedésének.

Hasonló színpadikus tetszést aratott *Dalmay László* (Muki) és *Rády Albert* (Náci), kikről szintén a fentebbi jökat írhatjuk, az előbbi inkább hangkiejtésével az utóbbi jellemző ügyességével és mozgékonyaságával vitva ki a tapsokat. A jeles előadáshoz illő keret volt *Korény Gyula* (Ároki) és *Hischnyan József* (Egy utazó) játéka. Nagy tetszést aratott a három cigány: *Báthly Z.*, *Csapó A.* és *Rozinay M.*, kik sokszor kacajra fakasztották a közönseget. — Kötő volt a rendezés, hol fáradhatlan buzgalmat, odaadást fejtett ki *Pásztor Pál* és a szerző *Paál Gyula*. Hüen megoldotta szerepét — bár nem igen volt szükség a ságásra — a derék sűgő *Peresz József* is. Szerzőt az előadás végén számtalanszor hívták a színpadra, hogy kifejezést adjanak tetszőknek és meglegedésöknek.

Előadás után a szereplőknek megint kijutott abból a jószívűségből, a mely a védnökpárban oly nagy mér-

hogy tévedni fog és bűnhődni . . . . Nem tudom, megértett-e engem, nem tudom, meggyőztem-e Önt és van-e már jogom kérdezni, hogy tudna-e engem szeretni?

— Nem győzött meg, nem, ha ugy szeretném Önt, miként Júlia szeretett Rómeót, akkor sem tudnám Önnek megvallani, mert megsérteném önmagamot, büszkeségemet, nőiességemet, mert azt szeretném, ki a nőt oly kevérsre becsüli, hogy ideig-óráig tartó gyönyörűségének akarja feláldozni.

— Ne becsülje tul az erejét, lehet, hogy Ön sem szeretne engem örökké, én mindig a rosszabbat szoktam magamról feltételezni.

— De én beunem legalább meg volna az akarát az örök szerelemre.

— Higyje el, hogy nekem sincs egyéb kívánságom, minthogy biztos révbe kerüljek, honnan többé nem csábit el semmi.

*

Az övé volt az utolsó szó, a boldogtalan „nem.” A Szamos habjai hidegen ismételték: nem tudnám szeretni, nem, nem!

A nap lealdozott, a levegő lehült, keleten a sötétedő égen meggyillant néhány csillagocska is. Siettünk haza szótlanul. Ó bizonyára arra gondolt, hogy jó lesz sietni, mert esteledik és hideg van, de én másra gondoltam:

Mért nem akarja, — vagy nem tudja megérteni szavaimat, hiszen ugy szeretem őt, oly nagyon, oly igazán. Mért . . . ? Ki volt az az elbizakodott halandó, a ki az örök szerelmet kigondolta, ki volt az, a ki az örök szerelem törvényét ránk diktálta, hiszen nem tőlünk függ, hogy kit és meddig szeretünk, és ha már így van, mért vagyok oly bolond, hogy nem hiszek az örök szerelemben, mint a többi bolond, és mért mondom el gondolataimat annak, a kihez oly szenvedélyes, — hiszen nem tudhatom, talán örök szerelmemmel ragaszkodom, ha tudom, hogy ezzel csak hideggé teszem magam iránt.

De még sem . . . ! még sem akarok zúgolódni, inkább remélni fogok.

A Szamos hullámainak is ellenáll a part sziklája, de a hullámok csak nyaldossák türelmesen és végre is, mert minden az idő kérdése, a szikla sem tud ellentállni.

Almansor.

tékben van meg. Ugyanis jó, magyaros vacsorával vendégelte meg őket, mely alkalommal számos pohár ürült a védnökön és derék férje, az elnök, a szerző és a főrendező, valamint a szereplők s a díszes hölgykoszorú egészségére. Vacsora után táncra perdült a fiatalok s páratlan jókedvvel mulatott a reggeli órákig, amikor fájo szívvel, de egy boldog est emlékeivel távozott a polgári olvasókör díszterméből. Mert igazán oly kedélyes mulatság ritkán akad városunkban, mint ez volt, s nem fejezhetjük be mással tudósításunkat, mint azzal: Sajnáljuk azokat, kik ott nem voltak! . S a viszontlátásra nemsokára újra ily kedélyes jól sikerült mulatságán az ifjaknak!

Hirek és vegyesek.

Főuri vendégek Betlérben. *Gróf Andrássy Géza*, vármegyénk nagybirtokosa, *gróf Széchenyi Géza* kíséretében több napi tartózkodásra automobilon a betléri kastélyba érkezett.

Szontagh Pál ünneplése A „Vasárnapi Ujság” legutóbbi száma kitünő érdemeihez méltóan, részletesen foglalkozik *gömöri Szontagh Pállal* Közlí életrajzát s jól sikerült arcképet, s mint példaképet állítja az ifjuság elé e politikai s vallási eszmék bátor harcosát. Különben e napokban ülte 80-ik születése napját, mely alkalommal számosan keresték föl jókívánataikkal az öreg urat, mihez magunk részéről is hozzájárulunk.

Eskütel. *Ragályi Géza* kinevezett vármegyei főszámvérvő és *Ragályi István* kinevezett vármegyei főpénztárnok folyó hó 27-én vármegyénk alispánja előtt a hivatalos esküt letették s már átvették hivatalaik vezetését.

Kinevezés. Vármegyénk főispánja *Ilamos László* az előléptetés folytán megüresedett vármegyei könyvelői állásra ideiglenesen kinevezte *Dabys Rezső* végzett kereskedelmi akadémiai hallgatót. Gratulálunk!

Képviselőház elnöke Dobsinán. *Peresz Dezső*, a képviselőház elnöke f. hó 24-én Dobsinán járt a világhírű dobsinai jégbarlang megtekintése végett, ahonnan másnap Tátrafüreden nyaraló nejéhez kocsin átmént.

Vármegyénk főorvosa dr. Meskó Miklós néhány hét óta szabadságidejét élvezi. E célból a dobsinai jégbarlanghoz ment családjával, s hivatalos teendői ellátása végett csak augusztus elején tér vissza.

Negyvenéves házassági évforduló. F. hó 23-án *Kellner Gusztáv* nagyveszvérsi lelkész és neje *Koman Tekla* a nagyszámú közönység s jóbarátok körében ünnepelte meg házasságának 40-ik évfordulóját. Zavaratlan boldogságot kívánunk továbbra is!

Az ev. ref. kántor: *Csép Gyula*, kit a helybeli ev. ref. egyház a megüresedett kántori állásra megválasztott, mint halljuk, új állását nem foglalja el s erről az egyháztanácsot értesítette.

Erdőtisztek kinevezése. A földművelésügyi m. kir. miniszter az állami kezelésbe vett községi és némely más erdők és kopár-területek kezelésénél alkalmazott erdőtisztek létszámában kinevezte erdészjelöltékké: a XI. fizetési osztály 3. fizetési fokozatába *Zachár László* és *Fábián Béla* erdőgyakornokokat a rimaszombati m. kir. állami erdőhivatalhoz, *erdőgyakornokká* pedig ugyanoda *Schaller Kálmán*t.

Elnökválasztás. A roznói Chewra-Kadischa elnökévé dr. *Mayer Mór* választott meg.

Halálozás. Az uri családok egyik régi kedvence — ki a női divat terén egykor józólésével és ügyességével széles körökben nélkülözhetlenné tette magát — hunyt el városunkban folyó hó 26-án *Mikulik Eszti*, mikor még a női piperecikkekkel a kereskedők nem igen foglalkoztak, az uri családoknak hűségesen szállította az éféle tárgyakat. A kereskedelem azonban kiszorította őt, nem tudott konkurrálni, de hanyatló egészségi állapota is akadályozta a munkában. Hosszas betegskedés után elhunyt s temetése nagy részvét mellett ment végre vasárnap. Béke poraira!

Szerkesztő változás. „Abauj Szántó és Vidéke” vegyes tartalmu hetilap szerkesztője f. hó 15-ike óta *Papp Gyula*. Üdvözljük s kitartást kívánunk!

Megjött a Tompa-szobor! Vármegyénk szülötte: *Holló Barnabás* által alkotott a szobraszat egyik kiváló műremeke, *Tompa Mihály* költőnek bronzba öntött szobra már itt van s hihetőleg a jövő héten kezdik a felállítás megkezdését s a volt Huszár-, most már Tompa-tér beparkirozását.

Tanügyi hírek. A rimaszombati állami elemi iskolához *Schlossz Lajos*, a dobsina-gölniczvölgyihez *Gáspár Frigyes*, az ujonnan államosított fekete-lehotai iskolához pedig *Terray István* és *Kalanda Bertalan* nevezettek ki tanítókká. A nagyrozei állami iskolánál még három, a dobsinainál 2, a rimaszombatinál pedig még egy tanítói állomás lesz az őszig betöltendő. — A hisnyóvízi gyártelepen és Szent-Király községben új iskolák létesültek. Azon iskolászékek, a melyek *ingen* taneszközöket óhajtanak kérni a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumtól: ez iránti hivatalos, bélyegtelen folyamodásaikat f. évi augusztus hó 10-ik napjáig még mindig benyújthatják a kir. tanfelügyelői hivatalnál. A nevezett hivatal egyttal értesíti a tanító urakat, hogy a kik a dobsinai vagy nagyrozei tanítói állásokat óhajtk elnyerni: folyamodásaikat közvetlenül az említett iskolák gondnokságainál nyujtsák be.

Véglegesítés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Schablik Károly*t, a roznói ág. ev. főgymn. rendes tanárát, ez állásában véglegesítette.

Esküvő. *Kellner Gusztáv* és neje *Koman Tekla* kedves leányát *Margitot*, f. hó 23-án vezette oltárhoz *Molnár Gyula* gyöngyösi tekintélyes kereskedő Nagyveszvéren.

Tompa emléke Feketehegyen. A kies Feketehegy fűrdő vendégei Anna napján hangverseny rendeztek a városunkban felállítandó Tompa-szobor teleplezési ünnepéle alkalmából küldendő koszoru javára. A hangverseny és mulatság kitünően sikerült, s ebben a főérdem az ott időző *Perjéssy Lajos* verseczi lapszerkesztő professzort — városunk derék szülöttét — illeti.

Nagy felhőszakadás volt Fekete-Lehotán vasárnap. Az egész falut elöntötte az áradat s a termés megsemmisült. Több ház összeomlott. Attól tartanak, hogy hegyomlás történik.

Kisdedővó mulatság. Az ez idén megismétlendő kisdedővó mulatság folyó hó 4-én vasárnap egyik kedves napja lesz az apróságoknak, kik már nehezen várják a jó időt mulatságukra; mert tudják, hogyha az idő jó lesz, akkor a mulatság fényszerűen fog sikerülni. A kis növendékek ez örömmünnepe — mint már említettük — vasárnap délután a Széchényi-kertben lesz 40 fillér belépti mellett, s az összes megjelenő gyermekek serege mulatni fog, nem csupán az óvoda növendékei.

A Tompa-szobor felállításának kérdése végre dűlőre jutott és annak helye már véglegesen ki is van tűzve. A kereskedelemügyi miniszter ugyanis a Huszár-terén átvonuló állami közút áthelyezését engedélyezte és a költségek fedezésére szükséges 2276 koronát egyidejűleg ki is utalványozta. Az állami közút mely jelenleg a Huszár-teret átlósan keresztezi, akként lesz áthelyezve, hogy a megyeháza mellett elvonulva, a Forgách-utca tengelyébe befordul és a leányiskolával párhuzamosan haladva, a Deák-utczába torkollik. Az ekként szabaddá tett Huszár-terén egy szép négyszögű terület áll majd rendelkezésre, melynek közepét a Tompa-szobor fogja díszíteni. Az áthelyezési munka már a jövő héten veszi kezdetét és 14 nap alatt be is lesz fejezve. Ugyanakkor hozzáfognak a szobortalapzat építéséhez. — Lelki szemünkkel már látjuk a díszes kerítéssel ellátott parkot, közepén megyénk nagy szülöttjével, Tompa Mihályval, amint virágok és disznóvénnyek között tovább szövi örökbecsű, bájos virágregéit.

Halálozás. A rozsnói izr. hitközség 27 éven át volt kerületi főbírája, *Lemberger Lipót* f. hó 27-én elhunyt. Nagyszámu rokonság s családtagok siratják gyászos elhunytát. — Halála ismerősei körében mély részvétet keltett.

Hadgyakorlatok Gömörben. *Fernengel* vezérkari százados Miskolcra és *Kurek* élelmezési százados e napokban városunkba időztek, hogy a Gömörben megtartandó hadgyakorlatok katonai beszállását s élelmezését előkészítsék.

Uj református egyház. A rozsnói ev. ref. hitvallásu polgárságnak régi hő vágya a megtestesülés felé közeledik, régi törekvésük, hogy önálló egyházat alakítsanak. Az egyház alakítása f. hó végén megtartandó gyűlésen lesz kimondva, midőn is rögtön megválasztják a lelkészeket s a presbiteri tagokat — Siker koronázza törekvésüket, — ez óhajunk!

Csizi Annabál. Folyó hó 27-én zajlott le az oly várua várt eszi Annabál, hol találkozót ad Gömör, Borsod és Nógrádvármegye előkelősége, hogy felelevenítsék a mult édes képeit, a régi fürdői Annabálokat, — minden kedvességeivel együtt. Ugy volt ez idén is, szép reményekkel tekintettünk e mulatság felé s nem csalódtunk. Szép illusztris közönség töltötte be a csizi nagy táncztermet, volt kedv, hangulat, folyt a gömői híres csárdás, kivilágos kivrattig — majdnem délig. — Jól mulattunk, a viszontlátásra a jövő Annabálon.

Megyénk vadászterületei. A „Földmívelési Ertesítő“ legutóbbi számában kimutatást közöl az ország vadászterületeiről, s a törvény által bérbeadásra kötelezett területek hasznóbérvédelméről. E szerint Gömörvármegyében 6 község nem volt kötelezve bérbeadásra, 268 bérbeadott 6 évre, 6 terület pedig nem volt bérbeadható. A községek egész határa 745.155 kat. holdat, az önálló vadászati joggal bíró területek 346.397 kat. holdat tettek ki. — A tényleg bérbeadott területek, melyek után a bérvédelem közigazgatási célra fordítottak 230.576 kat. holdat, a melyek után birtok aránylag felosztottak 49.987 kat. holdat, s a melyek után egyéb célra fordítottak a bér: 87.702 kat. holdat, összesen 365.265 kat. holdat tettek ki. A bérbeadásra kötelezett, de bérbe nem adható terület 8.585 kat. hold, a vadászterületet nem képező terület 24.908 kat. hold volt. A bérbeadott területek után befolyt 1899. évben 11.824 korona, a megelőző 10 év átlagában 9.606 korona. A befolyt hasznóbérvédelemből közigazgatási célra 6.067 korona — az összes bérvédelem 51.31% — fordítottak, birtokaránylag felosztottak 2.538 kor. — az összesnek 21.46% — egyéb célra fordítottak 3.29 kor., az összes bérvédelemnek 27.23%-a. Az összes községi terület %-ában volt önálló vadászterület 46.49, tényleg bérbeadott 49.02, bérbe nem adható 1.15, vadászterületet nem képező: 3.34. A befolyt bérvédelemből átlag 1 kat. holdra 3.24 fill. Azon területek után, melyekben a hasznóbérvédelem közigazgatási célra fordítottak 1 kat. holdra 2.63 fillér, hol a hasznóbérvédelem aránylag felosztottak 5.08 fillér, hol egyéb célra fordítottak 3 korona 80 fillér esett.

Az állami gyermekmenhelyek felállítása. *Ruffy* Pál országgy. képviselő, az állami gyermekmenhelyek kormánybiztosa, az országgy. nyolcz nagyobb városával a gyermekmenhelyek létesítése iránt folytatott tanácskozásai eredményeiről fölterjesztette jelentését az igazságügyminiszterhez. E szerint Nagy-Várad, Szeged, Szombathely, Debreczen, Gyula, Pécs, Kassa és Szabadka városokkal a tárgyalások teljesen be vannak fejezve s most már csak a miniszter döntését várják, hogy a gyermekmenhelyeket mind a nyolcz helyen felállíthassák. A jövő hónap első felére maradt a Pozsony és Nyitra városokkal való tárgyalás. *Ruffy* Pál kormánybiztos itt is személyesen tárgyal az illetékes hatósági és társadalmi faktorokkal épügy mint a többi városokban s ha a megállapodás Pozsony és Nyitra városával meglesz, a belügyminiszteri jóváhagyás után azonnal hozzálátnak az intézmény szervezéséhez. Jó lenne, ha vármegyénk is lépéseket tenne ez ügyben idejében!

Változás az adóhivataloknál. A pénzügyminiszter a kir. adóhivatalok pénzkézeltését egyszerűsítendő, újabb nagy horderejű intézkedést léptetett életbe, a mely szerint a kir. adóhivatalok az osztrák-magyar bank giró-forgalmában részt vesznek. Ezen intézkedésnek célja, hogy a kir. adóhivatal pénztári feleslegét és a szükséges ellátmányait — a posta igénybe vétele nélkül — közvetítsék, mert tudjuk, hogy eddig a felesleget a központi állampénztárba szállították, s az ellátmányt is onnan nyerték. A kereskedő világra pedig igen fontos az, hogy az osztrák-magyar bank a feleknek a pénztárral szemben fennálló tartozásait esetleg követeléseit kiegyenlíti. A pénzügyminiszter 31 adóhivatalra tette kötelezővé a giró-forgalomba való belépést.

Agyag-ipariskola Rimaszombatban a megvalósulás stádiuma felé közeledik. *Órley* Pál magy. kir. iparfelügyelő e napokban fog városunkba érkezni, hogy a „Gondúzó“ helységeken elhelyezendő agyag-ipariskola helyszínét megvizsgálja.

Emléktábla. Az új vármegyei székház főbejárata mellett az előcsarnokban ma helyezték el az izléses, esinios két emléktáblát, melyek sötétszürke márványból készültek s arany betűkkel vannak bevésve az egyikén:

ÉPÍTETTE
GÖMÖR- ÉS KISHONT T. E. VÁRMEGYÉK KÖZÖNSÉGE
1900—1901. ÉVBEN
ZIEGLER GÉZA BUDAPESTI MŰÉPÍTÉS SZERINT.
A másikon:
Ó CSÁSZ. ÉS KIR. APOSTOLI FELSEGE
ELSŐ FERENCZ JÓZSEF
URALKODÁSA ALATT
DUKA ES SZENTGYÖRGYVÖLGYI SZÉLL KÁLMÁN
MINISZTERELNÖK ÉS BELÜGYMINISZTER
PELSŐCZI HÁMOS LÁSZLÓ FŐISPÁN
MINAJI BORNEMISZA LÁSZLÓ ALISPÁN
IDEJÉBEN.

Kicsikart reverzális czimvel közöltük a „Pesti Hírlap“ nyomán a sziliczei esetet, melyre vonatkozólag most a kerületi anyakönyvi felügyelő *Ókolicsányi* Lajos a czikkéből kifolyólag tartott vizsgálat alapján kijelenti, hogy a czikk, illetőleg az abban foglalt beadvány, valótlan. A beadványt állítólag *Nagy* János ref. lelkész publikálta a lapban.

Kérelem. *Tompa* Mihály koszorus költőnk, élete javarészt Gömörvármegye bejei, keleméri és hanvai ev. ref. egyházai kebelében lelkészi minőségben töltötte el. Bizonyára sokan vannak még, kik irodalmunk ezen jelesére emlékeznek s kik oly szerencsések lehetnek vele személynesen érintkezhetni. Igaz tisztelettel kérem mindazokat, hogy Tompára vonatkozó minden adatot — mely még irodalmilag feldolgozva nincsen — velem alábbi czimben közölni sziveskedjenek. Különösen becses volna előttem minden oly adat, mely Tompának 1845. évi eperjesi tartozkodására vonatkozik. Szives készségét előre is halás köszönetemet nyilvánítom. Eperjes, vármegyei ház. *Dr. Máriássy Béla.* — (Lapunk barátjának ezen kérését, tisztelt olvasóink szives jóindulatába, magunk részéről is melegen ajánljuk, — a szerkesztőség.)

Engler ügyhöz. Hirt adunk *Engler* Lajos bugyikfalvi ág. ev. lelkésznek ama gyűlöletes tettéről, hogy kikelt az „Isten áldd meg a magyart“ kezdetű nemzeti himnusz éneklésén a templomban, az iskolai évtörő vizsgálatok alkalmával. Azt is jelentettük, hogy a gömői ág. ev. szeniorátus ez ügyben ellene vizsgálatot indított, mely a tényállást azonképen meg is állapította. *Engler* barátai minden módon megakarták menteni és a konvent elé szertették volna vinni az ügyet, döntést óhajtván provokálni abban az elvi irányban, vajjon megengedhető-e a szorosán vett vallásos énekeknek kívül más daloknak az éneklése az ág. ev. templomokban? Ha a döntést *Engler* ellen irányul, akkor ugy számítottak barátai, annak nem lehetne visszaható ereje s így a bugyikfalvi lelképásztor szárazon menekednék meg; máskülönbben még dicseretre is méltóvá tette volna magát. E körömfönt számítás, mint nekünk újabbban jelentik, dugába dől a gömői szeniorátus elnökségének ama határozata következtében, mely *Engler* Lajost felfüggesztette a bugyikfalvi ág. ev. lelképásztori állásától, egyuttal *Alexy* Gyula lelkészt bízta meg annak ideiglenes vezetésével, a ki *Csaszókóczy* Károly szeniorátusi felügyelő közbejöttével már át is vette *Engler*től az egyházi hivatalt. Megjegyzendő, hogy az ottani ág. ev. hívek többsége meglegedéssel vette a szeniorátus elnökségének eme példás intézkedését és csak egy törpe kisebbség állt *Engler* pártjára, a ki különben *Zelenka* Pál püspökhöz felebbezett a felfüggesztés ellen.

Andrássy Gyula emléke A híres külügyér exhumálásának alkalmából nem tartjuk érdektelennek megemlíteni, hogy dr. *Velics* Lajos kairói osztrák-magyar követ, halás kegyeletül egykori külügyminisztere emléke iránt, azt a voloscai villát, melyben gróf *Andrássy* Gyula halála előtt néhány hetet töltött és a mely az ő tulajdonát képezi, emléktáblával látta el, melyen a következő *Hartel* Lajos osztrák közoktatásügyi minisztertől fogalmazott latin fölirat foglaltatik:

JULIUS COMES ANDRÁSSY
LABORIBUS IMMORTALIBUS PRO PATRIA
PERFECTIS
VITA AD FINEM VERGENTE
IN HOC AMOENISSIMO SINU
CARA FAMILIA AMICISQUE CIRCUMDATIS
QUIETEM REPERIT DESIDERATAM
ANNO DOMINI MDCCCLXXX.

Magyarul: Gróf *Andrássy* Gyula a haza érdekében teljesített halhatatlan szolgálatait után élete vége felé közeledvén, ezen barátságos helyen szerető családjától és barátaitól környezve találta meg rég óhajtott nyugalmát az Urnak 1890. évében. „P. H.“

Hangverseny. Ózdon mult hó 27-én, az ott vakációzó felsőbb iskolába járó növendékek jól sikerült hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendeztek. A tiszta jövedelem 52 korona, mely a Rimamurány v. r. t. tanítói testülete által, a *Ferencz* József tanítók házában létesítendő alapítvány javára fordítottak.

A magyar vasiparért. A kereskedelemügyi miniszter a magyar vasművek és gépgyárak országos egyesületének fejlesztése következtében valamennyi törvényhatóságához rendeletet intézett, a melynek értelmében az szállítható mezei vasutak építésére vonatkozó engedélyeknél minden alkalommal érvényesítendő az a kikötés, hogy a vasut építési céljaira kizárólag a hazai vasipar termékei használandók és általában az építkezéshez szükséges összes anyagok — ideértve a járműveket és forgalmi eszközöket is — belföldön szerzendők be. A mennyiben pedig a hazai gyárak ajánlata esetleg drágább lenne, mint a külföldieké, ebben az esetben a külföldről való beszerzés külön engedély alapján csak akkor eszközölhető, ha a belföldi gyárak a külföldi verseny olesőbb árait nem volnának hajlandók elfogadni. — Nagy elismeréssel tartozunk a miniszternek ezért az erélyes és határozott föllépésért, a mely valóságos védelemben részesíti a magyar ipart, anélkül azonban, hogy drágítania a fogyasztó beszerzését, mert ultima ratio-nak, ha a ha a belföldi gyár nem akarna a külföldi árak mellett szállítani, meghagyja azt a jogot, hogy engedély mellett külföldi gyár legyen igénybe vehető. — Egyenlő föltételek mellett elsőbbségben részesíteni a magyar iparvállalatokat: ez a nemzeti, de méltányos iparpártolási politika vezérével s ez jut kifejezésre a mostani rendeletben.

Baleset a gépnél. Csaknem végzetes lett *Sajó*-Püspökön f. hó 27-én az a baleset, mely a 9 éves kis *Adám* Jósikát érte. A 8 éves kis *Szántó* Lajos ugyanis véletlenül meglökte a lóval vont gép mellett a pajtasát, s a szegény *Jósika* gyerek oly szerencsétlenül esett a gépre, hogy bal szemét kiütötte a gép s jobb lábát eltörte. A súlyosan sérült fiut beszállították a kózkórházba, hol gondját viselik neki. A fiucsikát a bíróság is kihallgatta, s a vizsgálatot ez ügyben megindította.

Földes Sándor szintársulata. *Földes* társulata, mely azelőtt Rimaszombatba volt, jelenleg Rozsnyón szórakoztatja a közönséget. Azelőtt Tormallyán, Csetneken, Dobsinán működött mindenütt a legnagyobb meglegedéssel, de nem mindig a legnagyobb partfogás mellett.

Baleset. Rozsnyón egy ház építésénél az építést vezető építő-mester *Szárász* Dániel az állványról lecsúszott s lábát eltörte s más kisebb zuzódást is szenvedett.

Kötelező arató ünnepek. A földmívelésügyi m. kir. miniszter a vidéki gazdasági egyesületekhez, állami birtokok kezelőihöz s gazdasági akadémiák s intézetek vezetőihez körlevelet intézett, a melyben kéri az illetékeseket odahatni, hogy a gazdák, illetve a birtokkezelők s intézetek a szokásos arató ünnepeket általános megtartsák. Dicsérjük a miniszter eme elhatározását, hogy újra feleleveníti e régi szép magyaros szokásokat.

Számadás. A helyben időző tanuló ifjuság által folyó évi július 28-án tartott műkedvelő előadás alkalmával a bevétel volt: belépti jegyekből és felülfizetésekből . . . . . 216 kor. 10 fill. kiadás . . . . . 155 kor. 60 fill. tiszta maradvány . . . . . 60 kor. 50 fill.

mely összeg a polgári olvasókör házalapja javára kézbesített. — Hálás köszönettel nyugtazzuk a következő szives felülfizetéseket: *Boczko* Dánielné urnő 50 korona, *Dr. Dienes* Gyula 10 kor., *Dr. Institórisz* Endre 3 kor., *Rónay* Gyula 2 kor., *Rábely* Miklós és *Steiner* N. 1 kor. 20 fill.—1 kor. 20 fill., *Kohn* Ernő 50 fill., *Jávorszky* László 40 fill., N. N. 20 fillér. *A rendezőség.*

Nyugtázás. Utólagosan vettük s bálás köszönettel nyugtazzuk id. *Lévay* István ur 2 korona adományát, a testületünk kezelése alatt álló, elaggott és munkaképtelen iparosok segélyalapja javára.

Ifj. *László* János, test. ptnok. **Számadás.** Nyustya község kötelezett tűzoltó testülete által f. hó 21-én tartott nyári táncmulatság alkalmával, a bevétel volt belépő-jegyekből, beküldött adományok és felülfizetésekből . . . . . 86 kor. 00 fill. kiadás . . . . . 52 kor. 86 fill. tiszta maradvány . . . . . 33 kor. 14 fill.

Felülfizettek: *Purjesz* J. 9 kor., *Solez* Á., *Pavlovics* J., *Tóbinck* M., *Trungel* J., *Hrajszemnu* F. 1—1 korona. Beküldött adományok: *Schmidt* B. 5 kor., *Steinhausz* B., *Takács* J. 2—2 kor., *Kolbenheyer* J. 1 kor. *Thomka* László, pénztáros.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől. **Pályázati hirdetés.**

1177. szám. — A felügyeletem alatt álló nagy-rözei kir. járásbírósnágnál megüresedett 2 korona, esetleg 3 korona napdíjjal alkalmazandó telekkönyvi átalakító díjnoki állásra a kir. igazságügyminiszter urnak folyó évi július 19-én 23392. I. M. 1901. V. sz. a. kelt magas rendelete folytán ezen pályázatot hirdetek.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségükről, a telekkönyvi vizsga letételéről, gyakorlati ismereteikről, a hivatalos magyar nyelven kívül a tónyelv bírájáról, a helyszini felvételekben, számvitelben és a bírásnak elemeiben való jártasságukról szöllő okmányokkal felszerelt sajátkezűleg irt kérvényeiket, ezen hirdetésnek a hivatalos lapban háromszori közzétételétől számítandó két (2) hét alatt hozzám annál inkább nyújtásuk be, — mert a később beérkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak. Rimaszombat, 1901 évi július hó 24-én.

Vozáry György, kir. törvényszéki elnök h.

Kiárusítás.
Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a tulajdonomat képező **üveg- és porcellán-kereskedést** megszüntetni óhajtom, miért is a raktáron levő egész készletet beszerzési **gyári áron kiárusítom.** Raktáron van mindenféle **porcellán edények, üveg-serviceok, befőttes és tábla-üvegek, lámpák** stb. stb.
A kedvező bevásárlási alkalom felhasználására a n. é. közönség figyelmét felhivom.
Sonnenschein Miksa,
1-3 üveg- és porcellán kereskedő
Rimaszombat: Deák Ferencz-utca, nagy dohány-tözsde.

Árverési hirdetés.
Mely szerint Ungvárvármegye árvaszékének 954/901. számú átirata folytán elmebetegség miatt gondnokság alá helyezett **őzv. Kulín Aurélné szül. Miklovics Mária** ungvári lakos tulajdonát képező s a rimaszombati 395. számú telekjkvben foglalt 546. helyrajzi számú beltelek az azon épült 5 szoba, előszoba, konyha, kamara, pince s melléképítményekből álló Kóháry-utcai 23. özszeírési számú lakházzal együtt nyilvános árverésen eladatik.
Az árverés határidején folyó évi **augusztus hó 7-ik** napjának délelőtti 10 órája a városi árvaszéki előadó hivatalos helyiségébe kitűzetik.
Mely helyre és időre venni szándékozók oly értesítéssel hivatnak meg, hogy az erre vonatkozó árverési feltételek — a hivatalos órák alatt ugyanott megtekinthetők.
Kelt szab. Rimaszombat r. t. város árvaszékének 1901. évi július hó 19-én tartott üléséből.
2-2 **Kishonthy** Gyula, árvaszéki elnök.

